

॥ ॐ तत्सत् परमात्मने नमः ॥

श्री.

अञ्जय धारा.

नाटकेनां गायनो तथा दुःकसार.

श्री देशी नाटक समाज.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

हरगोविन्ददास जेठाबाई शाह.

मालेक--श्री देशी नाटक समाज.

ठ. धीकांटा भारतर थिएटर--अमदावाद.

मं.वत १९८७

सन् १९३०

आवृत्ति ५ थी)

(प्रत २००७

किंमत चार आना.

અંશસ્વામિત્વના સર્વ ઉક્ત પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.
તેમની રજા શિવાય કોઈએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું,
વેચાવવું ભજવવું કે ભજવાવવું નહિં.

આ ચોપડી શ્રી જૈન એડવોકેટ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં વાડીલાલ
બાપુલાલ શાહે શ્રી દેશી નાટક સમાજને માટે છાપી
૬૦ ઘીઝાંટા જશીંગભાઈની વાડી—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૪૭૧

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ "અજય દાસ" સાથે
૬૩૨૫૨

વિગય ૬-૨-૩

॥ ओम् तत्सत् परमात्मने नमः ॥

અજય ધારા

નાટકનાં ગાયનો તથા ટુંક સાર.

સ્વર્ગસ્થ સાક્ષર ડાઘાભાઈ ધોળશાળી ઝવેરી સંસ્થાપિત.

શ્રી દેશી નાટક સમાજ માટે

લેખક:—પ્રભુરામ દયારામ દ્વિવેદી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

હરગોવિંદદાસ જોઠાભાઈ શાહ.

માલેક:—શ્રી દેશી નાટક સમાજ.

હાલ મુકામ ઘીકાંટા માસ્તર થીએટર-અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૮૭

(પ્રત ૨૦૦૦)

સને ૧૯૩૦

કીંમત ચાર આના.

“અજય ધારા”

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ નાટકના પાત્રોનો પરિચય.
અમદાવાદ ગ્રંથાલય ૧૫૪૭૧
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ પુરૂષ વર્ગ.

સિદ્ધરાજ જયસિંહ—ગુજરાતનો મહારાજાધિરાજ

ત્રિભુવનપાળ—તેનો સેનાધિપતિ.

સામંતસિંહ—સેનાપતિ

નરવર્મા—માળવાનો વૃદ્ધ મહારાજા

યશોવર્મા—માળવાનો યુવરાજ પછીથી મહારાજા.

લક્ષ્મીવર્મા—એક રાજકુમાર.

અજયવર્મા—માલવ સેનાપતિ

આચાર્ય—અવન્તીના વિદ્યાપીઠનો આચાર્ય.

દીડા—એક બની બેઠેલો બેશી.

પરબત—નાના ગામનો મુખી પટેલ.

વાઘજી—સન્યમાં નોકરી કરતો એક બ્રાહ્મણ

રામેશ્વર—દીડાનો ભત્રીજો.

ઉપરાંત—સેનાપતિઓ, નાગરીકો, પ્રજાજનો, સૈનિકો વીગેરે

સ્ત્રી વર્ગ.

શશીકળા—ગુજરાતની મહારાણી.

મુક્તાવળી—યશોવર્માની અર્ધાંગના

લતા—લક્ષ્મીવર્માની પ્રિયતમા.

સંતુ—ટીકાની સ્ત્રી.

ઉજળી—પટેલની સ્ત્રી.

અંબા—વાઘજીની પુત્રી.

ઉપરાંત—સખીઓ, દાસીઓ, નાગરિકાઓ ઇત્યાદિ.

સ્થળ—ધારા ઉજ્જયિની અને પાટણ.

“અજય ધારા” નાટકનો ટુંક સાર.

મંગળાચરણ અને વસ્તુ સૂચન.

અંક પહેલો.

પ્રવેશ ૧ લો—સિદ્ધરાજ જયસિંહે માળવા સાથે યુદ્ધ શરૂ કર્યું એને દસ વરસ વીતી ગયાં છે. છતાં હજી માલવ દેશ જીતાયો નથી જેથી સિદ્ધરાજના સૈનિકો માલવાના પ્રજાજનો પર તેમના રાજને મદદ કરવાના ગુન્હા માટે જુદામ ગુજારી રહ્યા છે પણ સિદ્ધરાજ પ્રજાપર જુદમાટ ગુજારવાની સાફ ના પાડે છે ત્યાં માલવ સેનાપતિ અજયવર્માનું આગમન યાત્રાળુઓને મહાકાળ મહાદેવનાં દર્શન થાય એટલા માટે બંને પક્ષોએ બે દિવસ લડાઈ બંધ રાખવાની માંગણી. તે માંગણીનો સ્વીકાર ત્યારબાદ ત્રિભુવનપાળ અને અજય વચ્ચે વાદવિવાદ અને અજયનું ગુર્જર સૈન્યમાંથી છટકી જવું.

પ્રવેશ ૨ જો—અજયવર્મા છટકી ગયો એથી કોષે ભરાયેલો ત્રિભુવનપાળ ત્યાં માળવાની સરહદ પર ચોહાણોએ લડાઈ જમાડવાના સમાચાર એ લડાઈ શમાવવા માટે ત્રિભુવનપાળને જતું

પડે છે. ત્યારબાદ દસદસ વરસથી માલવદેશ જતાતો નથી. એથી કોઢે ભરાયલી રાણી વિજય જલ્દી મેળવવા માટે સિદ્ધરાજને ઉશ્કેરે છે. અને માળવાની રાજ વ્યવસ્થા જોવા માટે યાત્રાળુ વેશે સિદ્ધરાજ એકલો ઉજ્જયિનીમાં જવા તૈયાર થાય છે.

પ્રવેશ ૩ જો—મહાકાળની યાત્રાએ આવેલો ટીડો અને તેની સ્ત્રી. પૈસા ખુટી પડ્યા છે તે મેળવવા માટે ટીડાની સ્ત્રી સંતુ ટીડાને બનાવટી જોશી બની અને બોળા ગામડીઆઓને છેતરવાની સલાહ આપે છે અને ટીડો એ યુક્તિમાં કંઈક શ્રાવે જ.

પ્રવેશ ૪ થો—મુક્તાવળી સખીઓ અને યુવરાજ યશોવર્માનો વાણી વિનોદ ત્યાં યાત્રાળુ વેશમાં આવેલા સિદ્ધરાજને લક્ષ્મીવર્મા પકડી લાવે છે. બન્ને પ્રતિસ્પર્ધાઓનો માર્મીક અને વીરત્વ ભર્યો વિવાદ આવતી કાલેજ ધારા જીતવાની સિદ્ધરાજની પતિસા સાંભળ્યા પછી તેને જવા ન દેવો એવો અજયવર્માનો આગ્રહ છતાં યશોવર્માની ઉદારતા અને નરવર્માની અજ્ઞાથી સિદ્ધરાજને માન સહિત વિદાય.

પ્રવેશ ૫ જો—જોશી બની બેઠેલા ટીડાને તેની સ્ત્રી સમજાવે છે કે આ દંભ આઝા દિવસ ચાલશે નહીં પણ કાવી ગયેલો ટીડો તેનું કહ્યું માનતો નથી. ગપાટા હાંકયે રાખે છે. અને ભાગ્ય જોગે તેનું કહ્યું કંઈક સાચું પણ પડે છે જેથી દંભ વધે છે અને બોળા લોકો છેતરાય છે.

પ્રવેશ ફ ઠો—સિદ્ધરાજનું આખું સેન્ય ધારાના કિલ્લાપર ધસી ગયું છે. અને સિદ્ધરાજ પોતે થોડાક અંગ રક્ષકો સાથે કિલ્લા પર જાય છે, ત્યાં રસ્તામાં એક સાંકડી જગ્યાએ વૃદ્ધરાજ નરવર્મા અને લક્ષ્મીવર્મા તેનો માર્ગ રોકીને ઉભા છે. ત્યાં લડાઈ, તેમાં સિદ્ધરાજ ઘાયલ થાય છે. અને નરવર્મા મરણુતોલ હાલતમાં જખમી થાય છે. ત્યાં યશોવર્મા આવે છે અને નરવર્માને છુપે રસ્તેથી કિલ્લામાં લઈ જાય છે. ગુર્જર સૈનિકોને છુપા રસ્તાની ખબર નથી જેથી એમની પાછળ જવું છોડી દઈને ખધાજ ધારાના કિલ્લાપર જાય છે. પછીથી ધારાના કિલ્લાનો એક નીચાણુવાળો ભાગ અને સાંજ પડવાની તૈયારી ગુર્જર સૈનિકોને તે તરફ આવતાં જોઈ અજ્યયવર્મા કિલ્લાની ખાઈમાં આગ સળગાવે છે. અને શત્રુઓને આગળ વધતાં અટકાવીને પોતે છટકી જાય છે. ત્યાં સૂર્યાસ્ત થઈ ચૂક્યો ધારાગઢ ન જીતાયો અને ચાલુક્યરાજ પ્રતિજ્ઞા પુરી ન થઈ.

===== દેખો =====

કકકકકકકકકક
 ક
 કઅ ક પહેલો સમાપ્ત ક
 ક
 કકકકકકકકકક

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—યશોવર્મા નરવર્માનો સ્વર્ગવાસ થવાથી શોકમાં લક્ષ્મીવર્મા સાંત્વન આપે છે અને આવૃત્તી કાલના રાજ્યાભિષેકનો નિર્ણય જાહેર કરે છે. ત્યાં અજયવર્માની લાવી યુદ્ધની યોજનાઓ અને યશોવર્માને ઉત્સાહ-સર્વના ગયા પછી લતા અને લક્ષ્મીવર્માનો પ્રેમ પ્રસંગ.

પ્રવેશ ૨ જો—પ્રાતઃકાળે તુટવાથી સિદ્ધરાજ જયસિંહની ગંભીર બીમારી-મહારાણી શશીકળા પોતાના સરદારોની સલાહ પુછે છે સેનાપતિ સામંતસિંહ હાલ તરત માટે ગુર્જરેશ્વરની બીમારી દુર ન થાય અને નવું સૈન્ય એકત્ર ન કરી શકાય ત્યાં સુધી સુલેહ કરવાની સલાહ આપે છે ગુર્જરેશ્વરી આવાં નિર્માલ્ય વચનોથી ઉસ્કેરાઈ સામંતસિંહના હથીઆર પડાવી લઈ તેને પોતાના સૈન્યથી દુર કરે છે- ત્યાં ત્રિભુવનપાળનું આગમન તેને જોતાં સર્વમાં નવીન ચૈતન્યનો સંચાર અને ધારા જીતવાનો ઉત્સાહ.

પ્રવેશ ત્રીજો—કુલવાડીમાં રામેશ્વર અને અંબાની બાળવૈદ્યા ત્યાં ટીકો અને તેને જોળતો વાઘો પણ આવી ચડે છે. સાચું જોઈું સમજાવીને વાઘાને અને ગુર્જર રાજ્યમાંથી દેશપાર થયેલા સામંતસિંહને પણ બનાવે છે દેશદ્રોહી બનેલો. સામંત હવે

ધારા તરફ જાય છે. ત્યારબાદ સંતુ આવતાં તેની સમજવટથી ટીડો ગમ છોડવાનો ઠરાવ કરે છે.

પ્રવેશ ચોથો—મુક્તા લતા અને સખીઓનો વાર્તા વિનોદ, ત્યાં યશોવર્મા આવે છે. અને સામંતસિંહ આવી સિદ્ધરાજને ચાલુ લડાઈમાં પરાજય અપાવવાની શરતે નોકરી માંગે છે. ધર્મ વીર યશોવર્મા તેને દેશવ્રોહી તરીકે ફીટકાર આપે છે, અને વિદાય કરે છે. અને ધારાગઢ ઉપરના ચાલુ ઘેરાથી હવે કિલ્લામાં અનાજ ખુટી જવાથી પ્રજામાં ભૂખમરો શરૂ થયો છે. જેથી લક્ષ્મીવર્માને કોઈપણ પ્રયત્ને કિલ્લામાં અનાજનો જથ્થો લાવવા વિદાય કરે છે, બાદ યશોવર્માની ચિંતા અને પ્રજા પાલનના પ્રયત્નો.

પ્રવેશ પાંચમો—પ્રજાની હાલત તપાસવા નીકળેલો અજયવર્મા ભુખમરાથી રીબાતી પ્રજાનાં કમકમાટી ઉપજવનારા દ્રષ્યો—યશોવર્મા પોતાનીજ પ્રજાની આવી દુર્દશા જોઈ સિદ્ધરાજની છાવણીમાં પોતાની મેળેજ હાજર થઈ કેદ થવા તકયાર થાય છે. ત્યાં ત્રિભુવનપાળે ધારાના કિલ્લાપર ધસારો કર્યાના સમાચાર અને પ્રજાજનોની પોતાના નગરના રક્ષણ માટે આતુરતા.

પ્રવેશ છઠ્ઠો—પટેલ અને પટલાણીની પોતાના અધિકાર માટે તકરાર થાય છે. ટીડો જોશી આવે છે. અને બુદ્ધિપુર્વક બન્નેનું સમાધાન કરાવે છે, બાદ ટીડો જોશી પોતાની સ્ત્રી તથા ભત્રીજા અને અગા સાથે પોતાના દેશ તરફ વિદાય થાય છે. બાદ વાઘો

આવતાં ટીડાનાં ભોપાળાં ખુલ્લાં થઈ જાય છે અને વાઘો તેની પાછળ જવા તૈયાર થાય છે.

પ્રવેશ સાતમે:—સિદ્ધરાજ ગોઠવેલી સુરંગમાં કોને મોકલવો તેનો વિચાર કરે છે. ત્યાં પોતાને લાગેલા કલંકનું નિવારણ કરવા સામંતસીંહ પોતાના પ્રાણનું બલીદાન આપી સુરંગમાં ધસી સુરંગ સળગાવે છે સુરંગથી કિલ્લાનો માર્ગ ખુલ્લો તથા સમીકો કિલ્લામાં ધસી જાય છે. ત્રિભુવનપાળ દાખત્ર થતાં અજયવર્મા સામે થાય છે. બન્ને યુદ્ધમાં ઉતરે છે અને અજયવર્મા મરાય છં ધારાગઢ તુટે છે. મશોવર્મા કેદ પકડાય છે.

❖❖❖ ધારા પતન ❖❖❖

—❖ અંક બીજો સમાપ્ત. ❖—

અ ક ત્રીજો.

પ્રવેશ પહેલો—યશોવર્મા કેદ થયા પછી રાણી મુક્તાવળી બીલવાસમાં આવી રહી છે, ત્યાં લક્ષ્મીવર્મા આવે છે, અને સિદ્ધરાજના કારાગારમાંથી યશોવર્માને છોડાવી લાવવા રજા માંગે છે, મુક્તા આશીષ સાથે વીદાય આપે છે.

પ્રવેશ બીજો—માલવદરબારમાં સિદ્ધરાજ યશોવર્માનું માન લાંગ કરવા તત્પર થાય છે. યશોવર્મા જરાપણુ નમ્યુ આપતો નથી સિદ્ધરાજ યશોવર્માના ચામડી ઉંતારી પોત ની તલવારની મ્યાનપર ચડાવવા હુકમ કરે છે ત્રિભુવનપાળ તથા ગુર્જરેશ્વરી શશીકળા આ હુકમની સામે થાય છે લક્ષ્મીવર્મા પણુ નવી લડાઇનો લય ખતાવતો ત્યાં આવી પહોંચે છે સિદ્ધરાજને ન છુટકે રાણી અને ત્રિભુવનપાળના અગ્રણે માન આપવું પડે છે, પણુ યશોવર્માને મુક્ત કરતાં પહેલાં એકવાર અવન્તિનાથ બની ભોજ અને વિક્રમના સિંહાસન પર ચડવા ચાહે છે, પણુ આસન પર પગ મુકતાંજ દઇવી ચમત્કારથી ગુર્જર નરેશ વીર વિક્રમના આસન પર ચડી શકતો નથી. આ રીતે ધારાગઢ જતાયો. પણુ ધારાના પ્રાણુ સમુ અવન્તીનું સિંહાસન, તેનાપર ગુર્જરેશ્વરથી ચડી શકાયું નહીં. અને ગુજરાત સાથે મિત્રતા રાખે એ શરતે માલવ દેશ યશોવર્માને પાછો સોંપવામાં આવ્યો.

પ્રવેશ ત્રીજો—ટીડા-સંતુ રામેશ્વર તથા અંબા પાટાગુમા આવ્યા છે. ત્યાં વાઘો તથા પટેલના એક સ્ત્રી જોશી સાથે આવે છે. સાથે જોશી ટીડાની પરીક્ષા કરે છે. ટીડા ગુચ્છાય છે અને પોલ પકડાઈ જાય છે, જોશી જ્યોતિષ શાસ્ત્રને વગોવવા માટે ટીડાને ફીટકાર આપે છે, ટીડાનો પશ્ચાતાપ અને ખરો જ્યોતિષ શાસ્ત્રી થવાની અભિલાષા અને અંબા તથા રામેશ્વરનાં લગ્ન.

પ્રવેશ ચોથો—માત્રવ વિદ્યાપીઠના અચાર્યને હથે ગુજરાતનાથે કરેલી ગુજરાતના કલામંદિર સમારંભ મહોત્સવની સ્થાપના.

શાન્તિ !

શાન્તિ ! !

શાન્તિ ! ! !

ક્રમિક રીતે રામાયણ
અંક ત્રીજો રામાયણ
ક્રમિક રીતે રામાયણ

“અમય ધારા” નાટકનાં ગાયનો

મંગળાચરણ.

જય જય જગદાધાર વંદન કરી વારવાર

મંગળ સ્તવન કરે કૃપાલ.

જગત તવ હીલા સમાન નીરખી ભુલાએ બાન—

ટાળ અજ્ઞાન; જ્ઞાન અરખી કરૂણા નિધાન.

કરજે કરૂણા અપાર

આણું આણું માં તું અનુપ વિલસે વિધ વિધ સ્વરૂપ.

નિર્વિકલ્પ નિર્વિકાર—

માળાઓ—

૧

બહાલાં જેને હતાં થરાતન બહાલી નહોતી કાચ

રજકુત વટને કારણ રણમાં રમતા રાણી જયા.

જેને બહાલી નહોતી કાચ

હતાં ઘરેઘર સ્વતંત્રનાં માન અને અભિમાન
 એ યુગના કઈ અમર પ્રસંગો ઇતિહાસે નોંધાયા—
 હતાં રાજવટ હતાં ટેકને હતાં આત્મ સન્માન
 નામ સુદ્ધ કાને પડતાં નહોતા કદી છુપાયા—
 આજે ક્યાં એ ક્ષત્રીવટને ક્યા ખાંડાના ખેડ
 આજે મોહ વધ્યા જીવનના ભૂતકાળ વિસરાયા
 એને બહાલી નહોતી કાયા

સિદ્ધરાજ

૨

સુખ દુઃખના અમારા આધાર છો તમે
 યશપંથ પ્રેરનારા મનહાર છો તમે
 ગહેણાં કઠીન તમારાં ઉત્સાહ આપતાં
 નિરાશ માંહી આશના અંબાર છો તમે—
 પ્રેમદા તમે પુરૂષના ચૈતન્ય રૂપ છો
 અમને કહો જો સૂર્ય તો ઝળકાર છો તમે—
 શિખર્યા સ્વમાન અમને કાતિલ કટાક્ષથી
 કાચરપણાને કાપતી તલ્વાર છો તમે.

સંતુ—

૩

બાઈરે મારે પરણ્યો શૂંગારી સુબાણ છે.

બોલવામાં પુરે અને બધી વાતે શરે

પણ અકકલની થોડીક તાણ છે....બાઈરે....

રીત બહેવારની લેશ ન પિછાણે

કામકાજ કરવું કમાવું ન જાણે

તોયે એ જીવન પ્રાણ છે...બાઈરે....

કેને કહીએ વાત અંતરની આવી

પડયું પાનારૂં તે લઈએ નીલાવી

એમાં જીવનની દહાણુ

હારે ગણી એમાં જીવનની દહાણુ છે....બાઈરે...

સંતુ અને ટીડો— ૪

ચાલ્યું પોલમ પોલ જગતમાં ચાલ્યું પોલમ પોલ

આ વાતો છે અણમોલ...જગતમાં

પરમેશ્વરથી પ્રથમ ઉપજ્યું આકાશ પોલમપોલ

ચાંદો સુરજ ભ્રમણ કરે છે વચ્ચે પૃથ્વી ગોળ-આ વાતો

તમે કરો છો ગોળ જોળનો એક ભાવથી તોલ
 દુનીયાં એવી નથી આંધળી નહીં ચાલે આ પોત...આ વાતો
 શ્રીફળ પોલુ કોળુ પેલુ કોઠામાં પણ પોલ
 આવા વિચાર કરતાં લેળુ ચડી જશે ચકડોળ...આ વાતો

સુકતા અને સખીઓ— ૫

આજ સખી અંતરની પુછું એક વાત કહો
 મીઠી સંધ્યા કે સખી મીઠડાં પ્રભાત કહો—

ખન્ને લાગે મધુર ખન્નેથી દુઃખ દુર
 ખેમાંથી કોણુ રળીઆત કહો—

સુખીઆને સાંજ ગમે દુખીયાં જન દિવસ ગણે

ઘેલાંને કાંઈ ન ગમે શાણાને સર્વ ગમે

વિરહીને સૌ સમાન દિવસ અગર રાત કહો—

હમણાં રાત્રી થશે ને પ્રિયતમની પાસ જશું

એવાં ઉત્સાહે નહિ રહે ભાન સાન કશું

સંધ્યા રસરાજ તણી સજની સાક્ષાત કહો—

ક્રા—યશોવર્મા- } — ૬
સખીઓ

જ્યાં નથી ગરજ તલભાર સખી ત્યાં ગરજુ થઈ કાં જઈએ
છે એ જીવન આધાર એમને ઝાઝું તે શું કહીએ
અંકાય નહીં અણમુલ રનેહનાં મુલ કદી આ રીતે
સજની નવીન કોઈ રીત શીખવશે આજ પ્રિતમજી પ્રીતે—
જળ સરીતાનાં જેમ-રત્નાકરમાં ભળી થાય છે ખારાં
અમે ભજ્યાં તમેમાં એજ પ્રકારે નથો લેશ પણ ન્યારાં
છે એજ રનેહ ત્યાં માન અને અપમાન તણી શી પાવા
યાચો ક્ષમાના દાન કરો રસ પાન કલહ પરીહવા.

યશોવર્મા અને સિદ્ધરાજ- ૭

ચાર દિવસ ચડતી મળી ત્યાં આવ્યું અભિમાન
પાછળ પડતી હોય એ ભુલો ગયો અજ્ઞાન
રે પ્રભુતાના વ્યર્થ ગુમાની

છે પડતી એજ નિશાની મનમાં ધરે ગુમાની
રાજ્ય લોભને કારણ જગયે કલેશ તથા અભિમાની-

એક ભુમીના પુત્ર આપણે વૈર તૃષા આ શાની
 અરસ પરસના કલેશ મહીં છે બન્નેને તુકશાની
 વૈર તૃષા જ્યારે ટળે ત્યારે કલેશ ભુલાય
 કે જ્યારે ગુર્જર ભુમિ સૌથી શ્રેષ્ઠ ગણાય
 તમે શ્રેષ્ઠ કે અમે શ્રેષ્ઠ એ તકરારો મમતાની
 ભારતભુમી એ તકરારોમાં નિર્મળ થઈ જાયની—

ટીડો અને સંતુ— ૮

સમજો બનો કંઈ શાણા આ નહીં નલે જુઠાણા
 કહેશે પછી અટવાણારે—સમજો

નસીમ હોય જ્યાં સીધું ત્યાં સહુ જુડું સાચું થાય
 ખાર રાશી ને નવે ગ્રહોમાં ટીડો નવ અટવાય
 આખર ખત્તા ખશે ત્યારે કહેશે આવી ભરાણા—

નથી જોષ શીખ્યો નથી જોઈ કાશી
 ન જાણ્યું ગ્રહો કે નહીં જાણું રાશી
 છતાં ભાગ્યનો વેગ ઉંચે ચડે છે
 ટીડા જોશીના ખોલ સાચા પડે છે

—: અંક પહેલો સમાપ્ત :—

અંક બીજો.

સખીઓ—

૯

છે એક ધારા બાન્હવીની વિશ્વના પાતક હરે
 બીજી મનોહર મેઘ ધારા જે ધરા રસમય કરે
 ત્રીજી સુધા ધારા શશીની જે સુધા રનેહે ભરે
 છેલ્લી ખરગ ધારા વીકટ જેને વિજય લક્ષ્મીવરે
 એ સર્વ આજ ધારા નગરમાં વર્ષી રહી
 ગાજ્યા વિજયના મેઘને માલવ ભુમી હર્ષી રંહી

લતા અને લક્ષ્મી—

૧૦

માન ઘેલા મોહનજી સ્વીકારે મોહનમાળા
 માળ પ્રીતિની બળ ત્યાં ફસાવું શું કામ
 મન ભાવે ને માન ખાઓ ઠાલા...સ્વીકારે
 રીસ ઝાઝી રસીકવર રાખીએ ન આમ
 રનેહ બાંધી રનેહીને સતાવીએ ન આમ
 એને કહીએ રસીકતાના આળા

સુબાણુ ગુણુશાળા....સ્વીકારે

સિદ્ધરાજ—

૧૧

ધારા લોહીની મેઘ વિષે ને ઇન્દુમાં અંગાર વસ્યો
વ્યર્થ પ્રતિજ્ઞા કરનારાના પાપે સુરજ શ્યામ થયો

*

*

*

ઉઠો રણધીર વીર નિદ્રા વિસારો
ખેંચો તલ્લવાર તીર બળતર ન ધારો
ખેલો સંગ્રામ આજ ન્યારા રેલો રૂધીરની ધારા

*

*

*

*

હસ્તાં પ્રભાત આજે ડંકા નિશાન ગાજે
કિસ્મતના રંગ ઝળકયા સંધ્યાની જ્યોત ઝળકી

ઉભી છે અડગ ધારા

અંગા અને રામેશ્વર - ૧૨

હાથુત્રીલા રમથું રસાળ ચંબેલી બાગમાં
ગોપી હું ચમકાશ તું થાજે ગોપાળ-ચંબેલી બાગમાં
મહીની મટુકી લાંબ મા ગડે જાજે
મુજને જોતાં વૃક્ષ ઓથે છુપાજે
ચડજે કદમ્બ કેરી ડાળ—

વાંસળી નહીં મળે તો વાંસડો લઈશું
ફેડી મટુકી તને મંહીથી લીંજવશું
તો ખાઈશ મારા મુખડાની ગાળ—

*

*

*

*

કા'ન તારી ટોપીમાં પુલોનાં છોગલાં
ચટકતી ચાલ તારાં નેણાં સોહામણાં
લટકાળા લાલ હવે ચાલ—

સંતુ અને ટીડો--

૧૩

આ ગામમાં તે રથે રહેવાયરે, માફ નામ પાડયું છે
સંતુ રંગીલી

પહેરી ચોદી ફરવું અમને ગમે છે
હાથ જોડી ખાઈ ખડેન મુજને નમે છે
પીટયાં અદેખાં દેખીને બળી જાયરે--આ ગામમાં
હુનીઆથી ઉરતી નહીં પરમેશ્વરથી ઉર
ધર્મ નીતી સાંભળીને કરતી હોય તે કર
રાખત હિંમત શું થાએ હઠીલી--માફ નામ,
ભલેને લોક કહેતા કે સંતુ રંગીલી.....

મુક્તા અને સખીઓ— ૧૪

શીખ્યાં અમે જીવનમાં એક શ્યામ નામ સજની
એ નામના રટણમાં રહે જાય દીન રજની
લાગે અજબ લગન જ્યાં દીલડાં બને દીવાનાં
ડાહ્યાં મટી દીવાનાં થાવું શું કામ સજની
છે રનેહ એ સમાધી ત્યાં નહોય વાસનાઓ
એ રનેહ સાધનાને સો સો પ્રણામ સજની

મુક્તા અને સખીઓ— ૧૫

સ્વભાવ છે એ પુરૂષોના કે માન વધારે માંગે
સહનશીલતા સ્ત્રીનું ભૂષણ શાણી તે નવ ત્યાગે:—
વણ અપરાધે સજ હોય ત્યાં કલેશ કેમ નવ ત્યાગે
વહાલાં જનનાં વાંક ન જોઈએ જ્યાં રહીએ અનુરાગે:—
રનેહીના પણ મર્મ વચન કહો કડવા કેમ ન લાગે
ગુલાબના શોખીન થઈએ તો કહાય કાંટા વાગે

યશોવર્મા—

૧૬

જ્યાં રંક પ્રજાને આજ મળે નહી એક વખત આહાર
ત્યાં રૈયતના સ્વામીને કયાં ભોજનનો અધિકાર:--

નીજ મહેનતના જે કર ભરતા
 રાજ્ય ખજાના એ તર કરતા
 તેનું હુઃખ દીલે નવ ધારે એ નૃપને ધિક્કાર
 રાજ્ય ઇમારત પ્રજા છે પાયા
 રાજ્ય સિંહાસન ત્યાં મંડાયાં
 પ્રજારૂપી પાયા ડગમગતા કાયા આસન ટકનારા.

પટેલ-પટલાણી-સંતુ-ટીડો } —૧૭
 -અંબા અને રામેશ્વર—

જેશીલ પટણ જઈને પહેલો વહેલો સંદેશો મોકલજો
 હેમ ખેમ પોઆ એમ પાચે લાગીએ મહારાજ
 પટેલજી પુને છે પુણ્યવાન ધરજો અંબા માનું ધ્યાન
 રાખજો પટલાણીનાં માન તમારે પ્રભુ કરે કડ્યાણુ
 મારા બાપાને વિનવજો અંબા સુખમાં છે કે'જો.
 કે'જો હરીભજનમાં રે'જો ચિન્તા ના કરતા મહારાજ
 કાકી રાખે છે બહુ રાજ એથી તનમાં થઈ જે તાજ
 રાજ માજને કાકાજી જરૂર કે'જો આનું આજ.....

卐 ॐ ॐ ॐ ॐ 卐
 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ
 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ
 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

●● અંક ત્રીજો ●●

લીલડીઓ—

૧૮

આજે આવ્યો છે ફાગણ માસરે નણદીના વીરા રે
અમને હોરી ખેલ્યાની આશરે નણદીના વીરા રે
મોર આવ્યા આંખાની ડાળી ડાળી
ડાળે ડાળે કાચલ બોલે કાળી કાળી
વારે વારે આવે છે ચાઢ તારી હો નણદીના વીરા રે
હોંશ પુરી ઠરે અમારી હો નણદીના વીરા રે

સુકતા—

૧૯

મુગટમણી મમ ડાન્ટ મનોહર વસતા બંદીવાસે
ત્યાં મારે મન ડુનીયા આખી કારાગૃહ સમ ભાંસે
નથી હંસી હું કે જળ સુકે ઉડી જાઉં આકાશે
હૃદય અમારાં કમળ સરીખાં જળ સૂકે સૂકાશે
પ્રીયતમની છાયામાં સજની કંટક શર્યા રૂચે
એ છાયાવિણ કુલ શર્યા પણ કંટક સમ લેખાશે.

સંતુ અને ટીકા—

૨૦

બત્રીસ વર્ષે સાહ્યો મારે આલ્યો લણવા કાજ
પૂર્વના સંસ્કાર હતા તે જાગી ચૂક્યા આજ

પીયુષ કેમ લણાશે રે મન સંસારમાં જાશે
 મન છે માંડે વિદ્યા રૂપે સંસાર વિદ્યા રૂપ
 વિદ્યા રૂપે હું માનીશ તુજને, એવો થઈશ અનુપ
 કહો તે કંઈ ન થાશેને, મન સંસારમાં જાશે
 અંથો ગોખતાં દુઃખશે માથુ જડખા થાકી જાય
 મનમાં આવી જ્યાં મુરતી મારી બધુંય ધખાયનમઃ
 ચિત્ત ધરે આવવા ચ્હાશેરે, કંથ મારા કેમ લણાશે

સિદ્ધરાજ—

૨૧

જગતને જીતનારાઓ વિનંતી આ વિસરશે ના
 તમારી વિજય કીર્તિને કલંકીત કોઈ કરશે ના
 સ્વદેશી કે વિદેશી હો સ્વધર્મી કે વિધર્મી હો
 છે ઈશ્વર સર્વને માથે ભુલીએ ગર્વ ધરશે ના—
 તમારા દેશનાં ગૌરવ તમોને હોય જો બહાલાં
 અમારા આ પુનીત સ્મરણોને ખંડીત કોઈ કરશે ના
 અમે મરશું છતાં આત્મા અમારો અહીં સદા રહેશે
 અમારી આત્મ વેદીને ચરણ નીચે કચરશે ના

જાહેર ખખર.

નીચે લખેલા પુસ્તકો શ્રી દેશી નાટક સમાજનો
જ્યાં જ્યાં મુકામ હોય ત્યાંથી મળશે.

૧ સતી સંયુક્તા	૨૬ સતી દમયંતી	૫૧ સરસ્વતી ચંદ્ર
૨ સંગીત લીલાવતી	૨૭ કેસર કીશોર	૫૨ બોલતો કાગળ
૩ પવિત્ર લીલાવતી	૨૮ સુભદ્રા હરણુ	૫૩ સિદ્ધાથ બુદ્ધ
૪ સતી પાર્વતી	૨૯ ઉર્વશી	૫૪ દગાબાજ દુનિંદ્ર
૫ અશ્રુમતી	૩૦ રોહિડ કન્યા	૬૫ દેવી દમયંતી
૬ રામ વિયોગ	૩૧ પવિત્ર લક્ષ્મી	૫૬ માયાવી વીર
૭ મ્યુનીસીપલ ધ	૩૨ કુસુમલતા	૫૭ મયુરધ્વજ
૮ ભોજ કુમાર	૩૩ હંસા કુમારી	૫૮ વિજયધ્વજ
૯ સરદારબા	૩૪ ગુલબકાવલી	૫૯ વલ્લભીપતિ
૧૦ ઉમાદેવડી	૩૫ અભયસીંહ	૬૦ વસંત-વીણા
૧૧ વીણાવેલી	૩૬ કર્મક્રંજ	૬૧ કામલતા
૧૨ વિજયા વિજય	૩૭ નરસીંહ મહેતા	૬૨ સત્યવાદી હરિશ્ચંદ્ર
૧૩ મદન મંજરી	૩૮ સગાળશા	૬૩ દેશભક્તિ
૧૪ ઉદયલાણુ	૩૯ કૃષ્ણ સુદામા	૬૪ મીનળ મુંબલ
૧૫ મોહીની ચંદ્ર	૪૦ મહાકવિ કાળિદાસ	૬૫ દીવાન
૧૬ ગીતા મુંદરી	૪૧ રાજરત્ન	૬૬ રાજ સંસાર
૧૭ સતી સીતા	૪૨ પ્રદહાદ વિજય	૬૭ લક્ષ્મી
૧૮ ભદ્રાયુ	૪૩ કૌરવ પાંડવ ભા. ૧	૬૮ વીર પુજન
૧૯ સતી દ્રૌપદી	૪૪ જાળંદર સતી વૃંદા	૬૯ સમાજ સેવક
૨૦ અસૂરીમાયા	૪૫ કૌરવ પાંડવ ભા. ૨	૭૦ વીર રમણી
૨૧ શ્રી સન્યાસી	૪૬ લલીતપ્રિયા	૭૧ દેવી હોથલ
૨૨ જલીમ દુલીયા	૪૭ સૌંદર્ય વિજય	૭૨ દેશ દીપક
૨૩ સતી પદ્મણી	૪૮ દેવી દેવહુતી	૭૩ સત્તાનો મદ
૨૪ અજીતસીંહ	૪૯ મહારાજ એશોક	૭૪ કીર્તિસ્થંભ
૨૫ રૂકિમણી હરણુ	૫૦ સતિ સુલોચના	૭૫ અજય ધારા

શ્રી દેશી ના. સમાજ—હરગોવીંદાસ જેઠાલાલ શાહ

